

תת"ע 5402/04/16 - מדינת ישראל נגד ג'נשוילי מוריס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5402-04-16 מדינת ישראל נ' ג'נשוילי מוריס

לפני כבוד השופטת ענת יהב	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נחום
המאשימה:	
נגד	
הנאשם:	ג'נשוילי מוריס ע"י ב"כ עו"ד מינאוי

החלטה

לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת של 102 קמ"ש בדרך עירונית במקום בו המהירות המותרת על פי הרשום בתמרור הנה 60 קמ"ש.

הנאשם באמצעות סנגורו כפר במיוחס לו, כאשר במסגרת כך אף כפר בתקינות המערכת א-3 באופן הפעלתה, כפר במהירות המיוחסת לו בכתב האישום וכן במהירות אשר יוחסה ככזו המותרת בנהיגה במקום.

משכך, נקבע התיק להוכחות.

ביום 03/12/2017 העידו עדי התביעה (4 עדים), כאשר במסגרת כך הוגשו לבית המשפט תווי תקן, תעודות הסמכה וכיול המכשיר (ת/1 עד ת/7).

ביום 27/12/2017 הגישה המאשימה בהסכמת ההגנה עותק מילקוט הפרסומים ובהמשך אף צרפה לו את כל מספרי הדגמים של מצלמות א-3 שקיבלו את אישור מכון התקנים.

באותו המועד, ולאחר סיום פרשת התביעה, טענה ההגנה לטענת **אין להשיב לאשמה**, זאת מאחר והמאשימה ולא העידה מטעמה **נציג של מכון התקנים** ומכיוון שלטענת ההגנה תו התקן אשר הוצג והוגש לא הוכח כי פורסם בילקוט הפרסומים, לטענת ההגנה כל תו תקן שכזה המתחדש פעם בשנה יש צורך לפרסמו בילקוט הפרסומים ואין בפרסום הכללי של דגם המצלמה כתקין על מנת לצאת ידי חובה.

דין והכרעה:

המסגרת הנורמאטיבית- סעיף 158 לחסד"פ:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם- בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו.."

כאמור ועל פי החוק, לאחר סיום פרשת התביעה, הרי שהיא חייבת לעמוד בחובת הבאת הראיות ברמה של ראיות לכאורה, אולם לא מדובר ברמה הנדרשת לעניין בקשה למעצר תום הליכים- לפי סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, אלא בעוצמה נמוכה משמעותית הימנה, שכן ראיות לכאורה לצורך חיוב להשיב לאשמה מתאפיין במבחן **"כמותי"**, להבדיל מאלו הנבחנות למעצר, שם המדובר במבחן **"איכותי"** (בש"פ 825/98 דחלה).

לעניין זה ראה אף בש"פ 4739/01 ראובנוב: **"..הפוטנציאל הראייתי המספיק למעצר איננו הפוטנציאל הלכאורי הדרוש להעברת נטל הראיה, אלא חייב הוא להיות בעל משקל סגולי רב יותר.."**

וכן בש"פ 6686/02 אבו זמיל: **"תשתית ראייתית זו מספיקה על מנת להעביר את נטל הבאת הראיות ע"פ סעיף 158.. אך.. אין היא בעוצמה הדרושה במעצר"**.

מכאן, שהמשמעות של טענה זו היא, כי אין בראיות אשר הוגשו לבית המשפט מטעם התביעה ואף אם בית משפט ייתן להם את מלוא המשקל והאמון, כדי להביא להרשעתו של הנאשם- ומכאן שאין לחייבו במתן תשובה לאישום.

ככל שזה נוגע ל**"כמות"** אותן ראיות לכאורה לפי סעיף 158 לחסד"פ, נאמר כבר ע"י כבוד השופט שמגר **בע"פ 732/76 מד"י נ' כחלון ואח'**:

"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא.. ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות.. מן התביעה לנאשם.."

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום..".

ומן הכלל אל הפרט, במהלך הבאת הראיות העידה התביעה את:

עדת תביעה מס' 1 - רס"ב דורית לוי אשר ביצעה בדיקת תמרור במקום האכיפה ביום 31/01/2016 והעידה כי המהירות המותרת במקום הנה של 60 קמ"ש במסגרתה הוגש מוצג **ת/1**, משם עולה כי בדקה את המרחקים ואת התמרורים המוצבים במקום.

עד תביעה מס' 2 - רס"ב בראשי בועז אשר עובד ביחידת א-3 בתחום הפיקוח, אף הוא ביצע בדיקה בדומה לזו של עדת תביעה מס' 1, אולם בתאריך 05/04/2016 ובמסגרת עדותו הגיש מוצג **ת/2**.

עדת תביעה מס' 3 - רס"ב מאירה שטרית, טכנאית המעבדה העידה על כך שהיא בוחנת את התאונה שהתקבלה ממצלמה א-3 מוודאה שלא חסרים פרטים בפס הנתונים, מוודא את הפרמטרים המופיעים שם, לאחר שהיא מזהה שאכן העבירה היא ברורה וניתן לזהות מיהו מבצע העבירה, מגדילה את לוחית הרכב ומאשרת את הדו"ח.

במסגרת עדותה הוגשו מוצגים **ת/3**, **ת/3א**, **ת/4** ו-**ת/4א** (תמונות הרכב). כמו כן, הוגש תע"צ אותו ערכה **ת/5**.

עד תביעה מס' 4, רס"ב ניב אביבי, טכנאי צילום שו"ב (שליטה ובקרה) א-3, כאשר תפקידו לבצע בדיקות תקינות להפעלה של מערכת א-3 של כל מצלמה ומצלמה הנמצאת בשטח ומופעלת.

עד זה מעיד, כי הבדיקה נעשית מרחוק, כשהוא ישוב במעבדה, ובתדירות של בין פעמיים לשלוש פעמים בחודש, העיד כי המערכת הספציפית אשר צילמה את העבירה הלכאורית המיוחסת לנאשם הייתה תקינה במועד הרלוונטי, או לפחות איננו יודע ולא הועברה כל ידיעה על כך כי המערכת כשלה.

במסגרת עדותו הוגש **ת/6** וכן הוגש תו תקן שהונפק על ידי מכון התקנים, **ת/7**.

לעניין **ת/7**, שהוא תו התקן שהוצא על ידי מכון התקנים ביום 03/08/2015, אז גם בוצע הכיול וממנו עולה כי המערכת א-3 תקינה, עליה בעצם סובבת בקשת ההגנה שלא להשיב לאשמה, שכן הסנגור טוען שתו זה לא הוגש באמצעות עורכו ועל כן איננו קביל ובהעדרו לא הצליחה להוכיח המאשימה את תקינות המערכת ובהעדר תקינות שכזו דין הנאשם להיות זכאי אף מתשובתו לכתב האישום.

אינני מסכימה לטענת ההגנה, זאת מן העובדה שהעדים אשר העידו בפני ציינו באופן ברור, כי המהירות במקום המותרת היא של 60 קמ"ש, העובדת אשר פענחה את התמונה עשתה זאת על פי הפרמטרים אשר מוצגים בסרגל התמונה תוך הגדלת מס' הרכב אשר שייך לנאשם, משם עולה כי נהג במהירות של למעלה מן המותר על פי הרשום בדו"ח.

לעניין **תו התקן**, הרי שעל פניו ניתן לראות שהמערכת עוברת דרך קבע בדיקות חודשיות באופן יזום על ידי עובד היחידה, ובעיקר עוברת באופן קבוע מדי שנה בדיקה במכון התקנים, כאשר כל בדיקה שכזו קיימת בתיק המשטרה אשר קשורה להפעלת המערכות הללו.

אינני מקבלת את הטענה כי בכל פעם שמבוצעת בדיקה שכזו, דהיינו מדי שנה, התו צריך להתפרסם ברשומות ובילקוט הפרסומים וכי כל בדיקה כזו נעשית באופן ספציפי הנכון לתאריך ביצוע העבירה ולמצלמה המבוקשת.

די לי בעובדה, כי המצלמה עצמה ומס' הדגם פורסם ברשומות כמערכת אמינה, תקינה וכזו שניתן לאכוף בה עבירות מהירות, כפי שאכן נעשה והוגש לביהמ"ש במסגרת ת/8, כדי לעבור את המשוכה של אין להשיב לאשמה.

לעניין מעמדו של תו התקן השנתי בבחינת היותו רשומה מוסדית, או תקנה בעלת פועל תחיקתי מכוח פרסומה ברשומות, אשר איננה זקוקה לעורכה לצורך הגשתה, אם לאו, לכך תינתן תשובה במסגרת הכרעת הדין ובוודאי שלשלב הזה יש בכל הראיות אשר הוגשו לעיוני ובעובדה כי המערכת והמצלמה בה נתפס הנאשם נוהג במהירות הנה תקינה בדרך כלל ואושרה ככזו היכולה לאכוף עבירות כאלה, ובמועד העבירה שנעברה לכאורה הייתה תקינה, כדי לפחות לעבור את משוכת ה"ראיות הדלות" על פי הפסיקה ועל מנת לחייב את הנאשם לתת מענה בפרשת ההגנה לכתב האישום.

משכך, אני דוחה את טענת ההגנה, ועל הנאשם להשיב על האשמה.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ח, 20 פברואר 2018, במעמד
הצדדים.